

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος ΣΤ' Αριθ. 480

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 29 Μαρτίου 1922

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

== ΚΑΙ ==

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Υπέρ του όρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου κατέλιπε δια διαθήκης 100.000 δραχμών ο κατ' αὐτὰς ἀποβιώσας ἐνάρετος συμπολίτης μας Κωνσταντῖνος Δόνος συνεχίζων τοιούτοτρόπως τὴν ἐκπαγλὸν Ἡπειρωτικὴν παράδοσιν τῶν Ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν εὐεργετῶν.

1) Κ' ἐνῶ μοιρεται τριγύρω μας ὁ ἐγώτισμός, ἐξιχθεὶς μέχρι παθολογικοῦ σημείου, καὶ ζῶμεν ἐποχὴν χωρὶς ἰδανικά, εἶναι παράδοξον ὅτι οἱ Ἡπειρώται ἔχοντες στερεῶς τὰντα ραδύσεσιν τῶν καὶ διακρίνονται ἀπὸ τὴν εὐγενὴ φιλοδοξίαν, ἐκδήλωσιν ψυχικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀναστήματος ὑπερτέρου—να διαθέσουν τὴν περιουσίαν τῶν ὑπὲρ τῶν ἀποκλήρων τῆς Μοίρας, ἐνασκουῦντες τὴν ὑψίστην τῶν ἀνθρώπων καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν.

Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ καὶ ἐτέρα ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου δωρεὰ—δωρεὰ ἡ ὁποία οὔτε εἰς χρῆμα οὔτε ἄλλως δύναται νὰ ἀποτιμηθῇ. Πρόκειται περὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὀρφανοτροφείου κ. Τζιμοπούλου.

2) Χρήματα δὲν εἶχε νὰ προσφέρῃ καὶ προσέφερεν ἑαυτὸν ὁλόκληρον. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατ' ἣν ἐτοποθετήθη διευθυντὴς τοῦ ὀρφανοτροφείου—διέθεσεν ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ πᾶν ὅτι ἡδύνατο νὰ διαθέσῃ—τὰς ψυχικὰς τοῦ δεξιότητος ὅλας. Ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ τῶν ὀρφανοτροφείων κατέστη πρότυπον σχολείου, ἰδεώδες ὑπόδειγμα πρὸς μίμῃσιν. Χάριν τῶν ὀρφανῶν ὁ κ. Τζιμόπουλος ἀπηνήθη, χωρὶς ὑπερβολὴν, τὰ ἐγκόσμια.

Ὅλην τὴν σπουδὴν τῆς μεγάλης τοῦ ψυχῆς τὴν προσέφερε ὑπὲρ τῆς ἀνακουφίσεως τῶν. Ρομαντικὴ ἀνεκτίμητος δωρεὰ πρὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντιπαρῇ τις ἀσυχλίνητος.

Οἱ Διευθυνταὶ ἐστιατορίων ἀπέδειξαν ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἀσυχροκερδεῖς ἀλλὰ καὶ πνευματώδεις καὶ προπαντὸς ὅτι εἶναι εἰς θέσιν μὲ γαλατικὴν ἀβρότητα νὰ ὑπομνήσουν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διατιμήσεων ὅτι οἱ καθοριζόμενοι διὰ μίαν χρονικὴν περιόδον τιμαὶ πωλήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσχύουν ἐπ' ἀπειρον καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑφίστανται τὴν ἀνάλογον μείωσιν ὅταν ἐλαττοῦνται αἱ τιμαὶ τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων.

Τοιούτοτρόπως ἐμείωσαν οἰκιοθελῶς τὴν τιμὴν τῶν μερίδων κατὰ 50 λεπτὰ τῆς καθ' ὅριζομένης ὑπὸ τοῦ τι

μολογίου τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ μείωσις εἶναι μηδαμινὴ ἐν σχέσει πρὸς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων καὶ δὴ τοῦ κρέατος. Διὰ τοῦτο μόνον ὡς ἀβρὰ ὑπόμνησις πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν δύναται νὰ θεωρηθῇ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων ἀνταποδίδουσα τὴν ἀβρότητα καὶ μὴ θέλουσα νὰ ὑστερήσῃ εἰς εὐγένειαν δὲν καθορίζει τιμὰς νέας ἀφίνουσα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς μείωσεως αὐτῶν εἰς τοὺς ἰδίους Διευθυντὰς τῶν ἐστιατορίων.

Ἡμεῖς ἐν τῷ μεταξύ ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν τίνος ἡ ἀβρότης θὰ ὑπερσίσῃ.

Εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ στελέχη τῆς ἀντιβενεζελικῆς παρατάξεως προσετέθη πάλιν ἡ ἐπιλεκτός συνάδελφος τῆς ἐρκύρας «Ἐλευθερία» γνῶριμος ἐκ παλαιῶν ἀγῶνων καὶ κοινῆς ἰδεολογίας.

Ἡ συνάδελφος εἶχε διακόψει τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ τῆς ἀειμνήστου Σωκράτους Ρίτκη.

Ἡδὴ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἀνοίγοντας πάλιν τὰ φτερά τοῦ τὰ εἶχε ὁ θάνατος πικροδιπλώσει ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς κ. Γεωργίου Ρίτκη, τὸν ὁποῖον συγκινητικὴ ἀδελφικὴ ἀφοσίωσις ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος, ἐπανεφέρειν εἰς τὴν Κέρκυραν μετὰ δεκαετὴ παραμονὴν εἰς τὴν πόλιν μας μετ' ἧς τόσον στενῶς συνδέθη διὰ μακρὰς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ πρῶτον φύλλον τῆς συναδέλφου καὶ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως διαπιστοῦμεν ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ὅτι λαμπρὰ προμηνύεται ἡ σταδιοδρομία τῆς καὶ ἐνδοξος ὅπως τὴν εὐχόμεθα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»

Ἀθῆναι 19 Μαρτίου 1922
(Καθυστερήσας)

Χθὲς ἐδόθη ἀπογευματινὴ παράστασις εἰς τὸ δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς μετ' ἀφαστον ἐπιτυχίαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου. Ἐπαίχθη ὁ χορὸς τοῦ Ζυλόγγου «Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κύριος Μασόπουλος, ἱατρὸς ἡδ' ἁγίστος τὸ θεαματικὸν Κοινὸν καὶ ἰδίᾳ τοὺς παραστάτας Ἡπειρώτας βουλευτὰς Δημ. Νότη Μπότσαρη Χρητοβασίλην, Λούλην καὶ Χασιώτην, καθὼς καὶ τὸν Ἀθηναῖον Μπότσαρη καὶ ἅπαν τὴν ἐκλεκτὴν Ἡπειρωτικὴν παρουσίαν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς. Τὸ θέατρον ἦτο κατὰ μέτρον Κόσμον. Ἀληθὴς Ἡπειρωτικὸς συναγεμῶς. Παράστασις ἐπέχευε θέσιν Μνημοσύνου πρὸς τὰς ψυχὰς τῶν ἀθανάτων Σοφιστῶν.

Ἀνταποκριτὴς

Εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν» πολλάκις ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ κἀμὲ εὐφημον μνηεῖον περὶ τῆς λαμπρᾶς σχολικῆς οἰκοδομῆς, ἥτις τε

λευταῖν ἀνιέρθη ἐν Τσαμιντᾷ διὰ δαπάνης κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἐν Γουστέρων Ἡνωμένων Πολιτειῶν φι εκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος τῶν Τσαμαντιῶν «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος». Ἡ ἐν λόγῳ Ἀδελφότης, ὅταν ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς νὰ προκίβῃ τῇ Κοινότητι Τσαμιντᾷ διὰ καλλιπρεποῦς σχολικοῦ οἰκοδομηματος, ὁμοῖον τοῦ ὁποίου δὲν εὐρίσκεται ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Τσαμιντιᾶς, διέριξεν ὡς πληρεξουσίου τῆς τοῦ Τσαμαντιῶτα κ. κ. Π. Μπέμπτην, ἱατρὸν καὶ πρόην βουλευτὴν, καὶ Ν. Νίτσον, ὅτινες ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῶν ἔσχον τὸν σχηματισμὸν Διδακτηριακῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ κατὰ τὰ πρόσωπα, ἥτις νὰ ἐπιστάτῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ οἰκοδομητικὸν ὑλικὸν κλπ. Ὁ κ. Γ. Μπέμπτης γενόμενος μετὰ ταῦτα Νομάρχης Ἡρεβέλης καὶ κατόπιν ἐγκαταστάς ἐν Ἀθήναις, ἠναγκάσθη νὰ μὴ ἀναμειχθῇ περαιτέρω εἰς τὰ τῆς σχολικῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς.

Οὕτω δ' ἀπέμεινεν ὡς μόνος πληρεξούσιος τῆς Ἀδελφότητος ὁ κ. Ν. Νίτσος ὅστις διεχειρίσθη μέχρι τοῦδε τὸ χρηματικὸν ζήτημα καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς συνδεσμός μεταξὺ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἀδελφότητος καὶ τῆς ἐν Τσαμιντᾷ Διδακτηριακῆς Ἐπιτροπῆς. Τῆς οἰκοδομῆς ἤδη οὕσης ἐν τῷ τελειοῦσθαι καὶ τῆς παρουσίας τοῦ μὴ οὕσης πλέον ἀπαραίτητον ἐντὶ Διδακτηριακῇ Ἐπιτροπῇ, ὁ κ. Ν. Νίτσος ἔδωκε τὴν παραιτήσιν τοῦ. Ἡ Ἀδελφότης, ἐκτιμῶσα τὴν φιλομνησὸν καὶ φιλοπατρίδα προθυμίαν καὶ ἐδουλενδῆσιν, μετ' ὧν οὗτος ἐν μέσῳ μνησίων δυσχερειῶν, ἐξεπλήρωσε τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα, τοῦ ἀπέτεινε διὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε Κύριε Ν. Νίτσος.

Τὰ πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀδελφότητα γράμματά σας ἐλήφθησαν καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐν συνεδείσει τῆς ὁλομελείας τῆς.

Ἡ Ἀδελφότης μετὰ λύπης εἰλικρινοῦς ἔλαβε γνῶσιν τῆς παρητήσεως ὑμῶν ὡς πληρεξουσίου αὐτῆς ἀντιπροσώπου καὶ ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ταύτην ἔχουσα ὅλ' ὅψιν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμετάτρεπον ἀπόφασίν σας, ὡς διατυπώετε ταύτην ἐν τῇ σχετικῇ ἐπιστολῇ σας.

Ἡ ὁλομέλεια, οὕσα ἐν γνῶσει ὅλων τῶν δυσχερειῶν καὶ ἐπιτολῶν ἐμποδίων τὰ ὅπ' αὐτὰς κατὰ νόμους νὰ διετηρηθῇ, διὰ νὰ ἀχθῇ εἰς αἰσίον πέρας τὸ ἐν τῇ Κοινότητι μας ἰδρυθὲν καλλιπρεπὲς μέγαρον τῶν Μουσῶν, καὶ ἐπαινοῦσα δικαίως τὸν ὑμέτερον φιλομνησὸν καὶ φιλοπατρίδα ζῆλον, ἀνέθηκεν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιόν τῆς νὰ σὰς διεργμηνύσῃ τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας τῆς καὶ νὰ σὰς συγχάρῃ θερμῶς διὰ τὸν ἀδαμάντινον καὶ ἀκατάβλητον πρὸ τῶν δυσχερειῶν χαρακτὴρὰ σας, πρὸς δὲ καὶ διὰ τοῦ τύπου νὰ διαδηλώσῃ τὴς εὐχαριστίας τῆς ταύτας πρὸς ὑμᾶς.

Ἰὸ Διοικητ. Συμβούλιον, σύμφωνα κατ' ὅλα μετὰ τῆς ὁλομελείας, προθύμως ἐκπληροῖ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ καθήκοντος διαβιβάζον ὑμῖν θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν πολυτίμην ἠθικὴν συμβουλὴν σας κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σχολικοῦ κτιρίου. Σὰς ἀποκρίνεται δὲ καὶ ἰδιαίτερας δόξας τὸσον θερμῶς διεργμηνύσας τε τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν γενέτειράν μας διὰ τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ ἀρθρῶν σας εἰς διαφόρους ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γενομένην σχετικὴν σύστασιν ὁμοφώνως ἐνεκρίναμεν νὰ σὰς ἀντικαταστήσῃ ἐν τῇ Διδακτηριακῇ Ἐπιτροπῇ, ἣν ἐπιφυλάσσομεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν ἰδιαίτερος, δκ. Γεώργ. Κυρίτης καὶ δὲν ἀμφισβῶμεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην θὰ συνεχίσουν τὴν συνεργασίαν των μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον ἀγαθῆς ὁμονοίας καὶ φιλοπατρίας Διατελοῦμεν με-

Ἐκλεκτὴ Ποίησις

Ὅσο μ' ἀρέσῃς λυπημένη
Δὲν μοῦ ἀρέσεις γελαστὴ
Μικρὴ μου παραπονεμένη
Χλωμὴ σὰν τ' ἄγραφο χαρτί

Κι' ἔτσι σκυρτῇ καὶ δακρυσμένη
Ἀκίνητη χωρὶς μιλιὰ
Καὶ μὲ τὴ λύπη ἀλωμένη
Ὡς καὶ σὰ μύθρα σου μιλιὰ

Μοιάζεις σὰν Παναγιὰ θλίμν
Ποῦ γονατίζω νὰ τῆς πῶ:
Μαντόννα κεχαρισμένη
Πόσο θλίμμένη σ' ἀγαπῶ!

Γιαυτὸ μ' ἀρέσεις λυπημένη
Κοὶ δὲν μ' ἀρέσεις γελαστὴ
Ἀγαπητὴ μου θυμωμένη
Χλωμὴ σὰν τ' ἄγραφο χαρτί

Λ

τὰ πολλὰς τῆς καὶ ἀγάτης πατριότητος
Διὰ τὴν ὁλομέλειαν τὸ Διοικητ.
Συμβούλιον.

«Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ καὶ ἡ Σφραγὶς τῆς Ἀδελφότητος»

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Ὀφθαλμίατρος κ. Ἀ. γνάντης δέχεται ὡς πάντο
ὁδὸς Ἀδωνδῆς. 17

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Τσαμιντῶν Φιλιατῶν μετὰ ἑπταετῆ ἀπουσία κ. Δημ. Διάκος, εἰς τὸν θερμότερον φίλον τῆς «Ἐλευθερίας» καὶ μετὰ ὅλην ἡμέραν αὐτοῦ διανομὴν παρέλαβε τὴν πάσχουσαν γυναικαδέλφην του Βασιλῆ Τσαμπῆ καὶ μετέφερεν αὐτὴν πάσχουσαν καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς «Εὐαγγελισμοῦ» πρὸς θεραπείαν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες τὴν προσεχῇ Κυριακὴν Ἀπριλίου ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ Ἀρχιεπισκοπῆς τεσσαρακονθμερον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσηλυτῆς ἡμῶν συζύγου, μητρὸς, θεῆς καὶ μᾶλλον

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶν τὴν μνήμην αὐτῆς ὅπως προσέλθω καὶ ἐνώσωσι μετ' ἡμῶν τὰς περὶ τὸν Ὑψίστον δεήσεις των.

Ἰωάννιννα τῇ 29 Μαρτίου 1922
Ὁ Σύζυγος Τὰ Τέχνα
Οἱ Ἀνεψιοὶ Ὁ Ἐγγον

„ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ“

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗ

Ήθησις Συνδουλής

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

Βάπτισις

Υπό τὰς εὐχὰς τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐν στενῇ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων, τὴν παρελθούσιν Παρασκευὴν, ἐν τῷ ἱερῷ, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, νικῶ. ἐτελεσθῆν ὑπὸ τοῦ ἱερέως Προδρόμου κ. Ἀθανασίου Παπαϊωάννου, ἡ Βάπτισις τοῦ χαριτωμένου ἀγοριῶ τοῦ κ. Χαράλαμπος Π. Κωτσλένης. Ἀνάδοχος παρέστη ὁ κ. Ἰωάννης Ι. Πάτταρας μετὰ τῆς πρὸς ἀδελφὸν νύμφης τοῦ κ. Οὐρανίας Β. Πάτταρας ὅστις ἐχάρισεν εἰς τὸν βαπτισθέντα τὸ ὄνομα Εὐρυλίδης.

Εἰς τὸν ἀνάδοχον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς κ. κ. Χαράλαμπος καὶ Σοφίαν Κωτσλένη, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας νὰ ζήσῃ ὁ βαπτισθεὶς Εὐρυλίδης εὐτυχισμένος με τοὺς γονεῖς του.

Δρόβιανή 13 2 28

Ν. Μυστακίδης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀναγνώστην ἐνταῦθα

Μᾶς συγχωρεῖτε, ἐὰν κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύσαμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς χροσωτώμεν χάριν διότι ἐξ ἀβρότητας πρὸς ὑμᾶς ὑφίσταμεθα τὴν δοκιμασίαν τοῦ διαγκωνισμοῦ μας πρὸς νοητικὰ προϊόντα τοῦ ὕψους τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ τυμβωρύχοι» εἰς θέσιν ἀρθροῦ δημοσιεύματος συνεργάτου καθημερινῆς δημοσιότητος ἐγγωρίας.

Πρὸς χάριν σας ἀπεπειράθημεν νὰ ἀναγνώσωμεν τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευσμα διὰ τὸ ὅποιον μετὰ τόσου σαρκασμοῦ μᾶς ὁμιλεῖτε. Ἄν θέλετε τὴν γνώμην μας δὲν τὸ εὐρίσκομεν καὶ τόσον ἄχαρι, μολονότι ἡ ἐφημερίς ἣτις τὸ ἐφιλοξένησε, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἐπεκόλλησε τὴν ἐπικεφαλίδαν: «Ἐλευθέριον βῆμα» (καλύτερον νὰ ἔλεγε ἐλευθέριον βῆμα), ὅπως λόγῳ φρονήσεως κάμνουν συνήθως οἱ ἀνευ κέρδους κατὰ χάριν εἰσάγοντες εἰς τὸ πρατήριον τὸν ξένης μάχας ἐμπόρευμα ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτοὺς πρὸς καταλῶσιν. Ἄς εἶναι. Ἀπαξ ἀπεφασίσσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ περιβόλιον τοῦτο τῆς πολιτικῆς ιδιοκτησίας τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθρογράφου μὲν σφόδρα ὀρθογραφούντος δὲ μετριώτερον· οὐδόλως μετενοήσαμεν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀρθρογραφικὴ αὕτη συγγραφὴ περιέργως παραβλέπουσα τὰ ἀρθροῦ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος στρέφεται κατὰ τὸν ἀρθρογράφον—ὁ πολλαπλασιασμός εἶναι κατημένη βενιζελικὴ συνήθεια ἐκ τῶν... ἐλευθέρων ἐκλογῶν—οὗς ἐξουθενούμενους πολιτικῶς λόγῳ τῆς ἐπανόδου τοῦ βενιζελίου ἀκούει κοάζοντας ὡς χῆνας προαγγέλλοντας! τὸν κομματικὸν κίνδυνον—θαυμάσατε βενιζελικὴν γραμματικὴν, σύνταξιν καὶ νοοτροπίαν.

Ὁ βενιζελισμός ὅστις ἐκακομεταχειρίσθη τὸ πᾶν ἐν Ἑλλάδι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφήσῃ ἀθικτὸν τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γραμματικὴν.

Καὶ ἀφοῦ ὁ ἀρθρογράφος διὰ μί

ᾶς χειρονομίας μετέβαλε τὰς χῆνας τοῦ Καπιτωλίου εἰς βατράχους καὶ ἤκουσεν αὐτὰς... κοάζοντας! διὰ μεταβολῆς καὶ τοῦ γένους τῶν εἰς ἄρρεν—πόσον σύμφωνον θὰ ἦτο πρὸς τὰ βενιζελικὰ θέσμινα ἂν τὰς ἐνέγραφε καὶ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους—ξιφουλκεῖ ἔπειτα κατὰ τῆς τῆς μνήμης ἡμῶν καὶ θέλει νὰ τὴν καταργήσῃ. ἐπιτίθεται κατὰ τῆς προσφάτου ἱστορίας καὶ θέλει νὰ τὴν ἐξαφανίσῃ.

Ἀποπειράται ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀμήμητος οὗτος ἀρθρογράφος νὰ μᾶς διδάξῃ τὴν ἐντιμότητα ἐν τῇ συζητήσει ἀξίων νὰ κρίνωμεν τὰς ἰδίας ἡμῶν πράξεις, διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν παρελθόν.

Ἔστω! Πόσον ὁμῶς θὰ ἦτο εὐτυχὴς ὁ βενιζελισμός ἐὰν δὲν εἶχε καὶ αὐτὸς παρελθόν! Δυστυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔχει τοιοῦτον.—Ἐχει παρελθὸν κινήματων αἱμάτων, καταχρήσεων, θλίψεων, ἀνατροπῶν, καταστροφῶν. Ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα—συγγνώμην—ιαρᾶσσαν τὴν ἀψὲν τοῦ Πατρωνός του.

Ποῖος ποτε κακοποιὸς ἐπιτυχὼν νὰ καρπωθῇ τῶν πράξεων τῶν ἐγκληματικῶν καρπὸς ἀρέσκαται εἰς τὴν ὑπόμνησιν τῶν πράξεων αὐτοῦ.

Καὶ ἂν αὐτὸ σημαίνει βενιζελικὸν παρελθὸν κανεὶς δὲν ἐγγράφει ὅτι παρόμοιον δὲν θὰ εἶναι ἐν βενιζελικὸν μέλλον, διότι κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ τὴν παροιμίαν τὴν ἑλληνικὴν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ τριχώματος τοῦ λύκου ἀλλ' ὅχι τοῦ μυελοῦ αὐτοῦ. Ἐὰν ἐν θυμῷ ὁμῶς ὅτι τὸ δις ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ πράγμα ἀποδεικνύμενον καὶ ἐκ τῆς δις δι' ἀρθρῶν καὶ ἡμῶν ἐπιθέσεως τοῦ ἀρθρογράφου τῆς συναδέλφου, ἀποδεικνύμενον οὕτω οὐκ ἀνδρὸς ἀλλὰ παιδίον—τουλάχιστον σφάλμα ἐθνικὸν θὰ ἦτο ἡ ἐπαναφορὰ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἐνὸς δοκιμασθέντος ἢ μᾶλλον δεινῶς δοκιμάσαντος τὸ ἔθνος τυράννου, ἂν ὅχι ἐγκληματικὴ αὐτοκτονία.—Τοιοῦτον σφάλμα θανάσιμον ἂς μὴ διαπράξῃ ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς καὶ ἂς ἀφήσῃ ἡσυχον τὸν ἀρθρογράφον τῆς συναδέλφου, νὰ ἀνορθογραφῇ καὶ νὰ κακομεταχειρίζηται τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δορυγραφίαν—ἀκόμη καὶ νὰ ἀποκαλῇ τοὺς κανόνες τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς μαθητικὸς! λιβανίζων τὸν ἀφικθέντα σωτήρα, τὸν ἐπανελθόντα μόνον καὶ μόνον ὅπως διὰ τῶν κονδυλίων λογῶν ἀναστήλωσιν τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας ὅπως καὶ ἄλλοτε τῇ βοηθείᾳ τῶν σεναγαλίων τὰς ἀνεστήλωσεν.

Αὐτὰ θὰ ἐσκέπτετο πᾶς Ἕλληνας προχείρως συμβουλευόμενος τὴν μνήμην τοῦ καὶ θὰ ἐδικαιούτο συλλαμβάνων ἐκ τοῦ ὧτιον τὸν ναρκισσεύμενον ἀρθροποιὸν νὰ τῷ εἴπῃ. Καὶ ἐμοὶ ἄνθρωπε, δύνασαι νὰ γράφῃς νὰ ἀνορθογραφῇς καὶ νὰ υπογράφῃς με ἀνεστραμμένον στοιχεῖον ἀλφάβητου ξενικοῦ βενιζελικῆς συνήθειας ἢ ξενοδουλείας—δὲν δικαιούσαι ὅμως νὰ ἀναστρέφῃς τὰ πράγματα καὶ νὰ εἰρωνεύσῃς ἕνα ἀλγούντο εἰσέτι ἐκ τῶν πληγμάτων τῶν πατρῶν σου λαόν.

Τυμβωρύχους ἀποκολεῖτε ἡμᾶς. Τί λοιπὸν φοβεῖσθε μήπως ἀποκαλύψῃμεν τὰς δολοφόνους σφαῖρας σας εἰς τὰ σώματα τῶν θυμάτων σας; Ἀλλὰ τὸ χῶμα ἤδη ἐξετέλεσε τὸ ἔργον του, ἐξήλειψε τὰ ἔχνη τοῦ ἐγκληματός σας. Μὴ φοβῆσθε λοιπὸν ἡμᾶς ἀλλοὺς προσκυνητάς.—

Φοβηθῆτε μόνον τὴν ἱστορίαν,

ἀλλ' αὕτη, φίλοι μου δὲν ἀποθνήσκει θὰ ζήσῃ καὶ κατόπιν ὕμῶν ὅσον καὶ ἂν παρατείνητε τὴν ἐνοχον ζωὴν σας.—Καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἱστορίας δὲν τὴν ἐξαλείφει ὁ χρόνος, δὲν τῆς φμιώνει τὸ σκόμα ὁ νεοκτῆτος πλοῦτος σας οὔτε τὴν πνίγει τῶν τετῶν σας ὁ γεροντικὸς ὀργασμός!

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρέπειας, λαμπρότητος καὶ ἐπιτυχίας ἐδόθη ἡ ἐφετεινὴ παρουσία τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς ἐν τῷ δημοτικῷ θεάτρῳ τοῦ ἐπινεῖου. Τὸ θέατρον ἦτο κατὰ κράτος Ἑπειρωτῶν, ἐκλεκτῶν μέρους τῆς Κοινωνίας τοῦ Πειραιῶς, τῶν Βουλευτῶν Παιδῶν καὶ τῶν Συμβουλίων ὅλων τῶν Ἑπειρωτικῶν Ἀδελφότητων. Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνδέσμου κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως καὶ εἶναι ἄξιον θερμῶν συγχαρητηρίων. Πρὸ τῆς παραστάσεως ἠγχαρίστημεν διὰ θερμῶν ἐκφράσεων τὸ ἀκροτήριον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Γ. Ματσόπουλος. Ὅλη γὰς ἡμέρας πρὸ τῆς παραστάσεως τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνδέσμου ἀπυθύνε τὴν ἐξῆς ἐμπνευσμένην γραφύραν καὶ ὑπερόχον ἐκκλησίαν:

Ὁ Ἑπειρωτικὸς Σύνδεσμός τοῦ Πειραιῶς σύμφωνα πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ ὅπως διοργανῶν κατ' ἔτος ἀπὸ μιαν θεατρικὴν παράστασιν με ἔργα Ἑθνικοῦ καὶ Ἑπειρωτικοῦ περιεχομένου καὶ ἐνθαρρυνθεὶς ἀπὸ τὴν περυσινὴν ἐπιτυχίαν τῆς πρώτης τῶν παραστάσεως τῆς «ΚΥΡΑΦΡΟΣΥΝΗΣ» διοργανῶναι ἐφέτος τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Παραστάσιν με τὴν ἀθάνατον Ἑθνικὴν Τραγωδίαν τοῦ ἀμνηστῆτος Σπ. Περσέιδου τὸν ΧΟΡΟΝ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ. Θὰ παιχθῇ τὴν πρῶτην 6 μ. μ. εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, ἀπὸ τοῦ πλέον ἐκλεκτοῦ Καλλιτέχνη τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου.

Ἡ παράστασις μας αὕτη, διδομένη εἰς ἐποχὴν κατ' ἣν τὰ ῥεῖματα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ προσπαθοῦν νὰ παρασύρουν μετὰ τὴν ὁμίαν τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν καὶ Φιλικῶν παραδόσεων, θὰ ἐπέχῃ θέσιν Μνημοσύνου πρὸς τῆς Ἀθανάτους ψυχὰς τῶν ἡρώων Σουλιωτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγραψάν τῆς Ἑθνικῆς μας ἱστορίας, αἱ ὁποῖαι ἐγραψάν μετὰ τὸ αἷμα τῶν τῶν ἀφάστων δυνάμεως Ἑθνικὸν ποίημα, ὅμοιον τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει γραφῇ ἀκόμη εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

Εἰς τὸ Μνημοσύν τοῦ αὐτοῦ ὁ Σύνδεσμός μας καλεῖ τὰς Ἀρχὰς τοῦ Παιδείας καὶ τὴν ἐκτελεστὴν Κοινωνίαν τῆς ἐπινεῖου. Ἡ ἐπειρωτικὴ ἱστορία, ἡ νὰ ἀποτίσῃμεν φόρον θαυμασμοῦ καὶ γνωμοσύνης Ἑθνικῆς πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὸ ἀσπρὸν ποταμὸν τῶν διεσπασμένων ἀνθρώπων ἀνθίσαντες τὸν ἀνθρώπου ἀνθρώπου πρῶτον πρῶτον τῆς ζωῆς τοῦ σκότους.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 10ῃ Μαρτίου 1928

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς

Γεωργ. Ματσόπουλος Δ. Α. Ζαχαρίας

Αἱ εἰσορθεῖς τῆς παραστάσεως ἀποδοῦν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Παιδείας τοῦ Ἑπειρωτικῆς Λέσχης.

Ὁ Ἑπειρωτικὸς Σύνδεσμος ἐνθαρρυνθεὶς ἀπὸ τὴν περυσινὴν καὶ ἐφετεινὴν ἐπιτυχίαν τῶν παραστάσεων τοῦ ἐπινεῖου γανών κατ' ἔτος τοιαύτας με ἔργα Ἑθνικοῦ καὶ Ἑπειρωτικοῦ περιεχομένου. Ὁ Ματσόπουλος ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Συνδέσμου, Πειραιῶς καὶ ὁ μνημονεύων δὲν ἀναδείξῃς μετὰ τὸν ἀκατάβλητον ἐπὶ τῆς ἐπινεῖου ἀναδείξεως τῶν καὶ τὸν Ἑπειρωτικὸν φανατισμὸν τὸν Ἑπειρωτικὸν Σύνδεσμον δύναται νὰ καυχῆται διὰ τὸ πλοῦτον ἔργον τοῦ καὶ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι διὰ τὴν ἀνοδοῦν πάντοτε ἡ Ἑπειρωτικὴ ἐπὶ μνημοσύνη. Ἀπέκτησε τὸν Ἑπειρωτικὸν θαυμασμὸν, διότι ἀπεδείχθη ἕνα ἀσπρὸν καὶ ἀφάστος ἐπιτυχίας.

Ζῆλος Ζ.

!!!Διὰ τοὺς ἐρασιτέχνους

Φωτογράφους

ΦΙΛΜ ΚΑΙ ΦΙΛΜΠΑΚ.

Τοῦ πεφημισμένου ἐργαστοῦ

Πατὲ Κάρτ. Προστάς στίλβοντες ἀναπτύχτες σφαιρῶν οἱ τελειότεροι καὶ πρωτότεροι Ἑλεγκτικοὶ φανοὶ ἀντικειμένων χωρὶς στήλην Πηλὶα τοῦ χανζέν ὑγρὰ καὶ σκόνη Γεωμετρικῶν καὶ χαρμῶν καὶ Ὁλιβερὺς Εὐριστικῶν Μηχανῶν καὶ λάμψες ΖΙΑΕΤ.

Στοῦ Ράδου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

—Ἐκ τῶν διεξαχθεῖσων ἀνακρίσεων σχετικῶς πρὸς τὴν πυρκαϊάν τοῦ Καπνοκοπητοῦ Ἀθηνῶν προέκυψεν ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ὀφείλεται εἰς ἐμπρησμόν ἐκ μέρους κομμουνιστῶν ἐργατῶν αἵτινες εἶχον λυθεῖ τῆς ἐπινεῖας.

—Υπεγράφη ὑπὸ εὐνοϊκωτάτους διὰ τὴν Ἑλλάδα τοὺς ἡ ἐλληνογεωμανικὴ σύμβασις.

—Οἱ ἐπαγγελματίαι ἀπειλοῦν πάλιν ἀπεργίαν καὶ κλείσιμον καταστημάτων διὰ τὴν δευτέραν Ἀπριλίον. Οἱ ἰδιοκτῆται πρὸς τῆς τοιοῦτης ἀπειλῆς σκέπτονται νὰ λάβουν ἀνάλογα μέτρα. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ μεταξύ πεφάσιν ἀντιμεταπίψουσα τὴν ἀπεργίαν τῶν ἑπαγγελματιῶν, νὰ ἐπιτάξῃ τὰ καταστήματα εἰδὼν πρῶτον τῆς ἀπεργίας.

Ἀθῆναι 29.—Ἡ Βουλὴ κατηνάλωσε τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐξόδων προϋπολογισμοῦ.

—Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν ἐζήτησε τὴν ἐκκρίσιν τὸν σύγκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀσφαλείας, προτείνων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὑπεροφείας κατὰ τῶν προεξαρχῶν τῶν ἐκάστοτε εἰς τὰς κομμουνιστικὰς σκηνας.